

bíledni, že předseda mšr-y neměl hlasovati a že jeho hlasování zakládá nezákonnost. Ostatně i podle zák. z 24. února 1873 č. 17 z. z. česk, (§ 14) směl předseda mšr-y hlasovati toliko, byly-li hlasy počtem sobě rovny.

Tvrdí-li proti tomuto jasnému stavu zákonnému stížnost, že zákon 292/1920 obsahuje mezeru, ježto prý neobsahuje pravidel hlasovacích ve věci ustanovování zřízenců, jest toto tvrzení zcela bez opory v zákoně a jest proto i zcela bezdůvodnou námitka stížnosti, na tomto tvrzení budující, jakoby za takové domnělé mezery v zákoně bylo třeba uchylovati se k nějaké analogii speciálně k analogii z § 48 česk. zřiz. ob., jenž sice stanoví pro jmenování zřízenců tajné hlasování za spolu-hlasování předsedova, jenž však za platnosti česk. zem. zák. 17/1873 nemohl státi se směrodatným ani cestou obdoby, poněvadž uvedený zem. zákon obsahoval o věci výslovné ustanovení — a to ustanovení odlišné.

Č. 6013.

Š k o l s t v í: * Mateřská škola zřízená pro národnostní menšinu p o dni 15. dubna 1919 není školou menšinovou po rozumu § 2 č 3. odst. druhý, § 35 a § 38 zák. č. 292/20.

((Nález ze dne 30. října 1926 č. 1237).)

V ě c: Městská obec T. proti ministerstvu školství a národní osvěty stran převzetí městské opatrovny do státní správy.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím zamítlo min. škol. žádosti města T. za převzetí tamní mateřské školy s čsl. jazykem vyučovacím, již vydrží řečené město, do státní správy, ježto ani podle zákonů školních o menšinových školách národních ani podle jiných zákonů školních není stát povinen zřizovati mateřské školy a opatrovny anebo přejímati mateřské školy a opatrovny, jinými činiteli již zřízené, do své správy; dosud stát nemá v Čechách, na Moravě a ve Slezsku ani jediné mateřské školy ani opatrovny ve své správě. Také vzhledem k ustanovením zák. z 22. prosince 1924 č. 286 Sb. o úsporných opatřeních ve veř. správě nemohlo by min. škol. v přítomné době svrchu naznačené žádosti vyhověti. Jest nutno také přihlídnouti k tomu, že stát vydrží úplně pro značnou českou menšinu v T. (podle posledního sčítání bylo v T. 4406 Čechů a 22.489 Němců) měšťanskou školu o šesti třídách, jednoroční kurs při měšť. škole a dvě obecné školy o osmi třídách, čímž zbavuje obec tamní velikého nákladu věcného na národní školství, který by podle ustanovení zákona musila nésti sama, kdyby nebylo v T. menšinových škol národních. Lze tudíž očekávati, že obec ponese ochotně náklad na svrchu uvedenou školu mateřskou.

Rozhoduje o stížnosti, řídil se nss těmito úvahami:

Úřad své rozhodnutí opřel v první řadě, avšak zcela samostatně, o důvod, že není zákonného předpisu, podle něhož by byl stát p o v i n e n přejímati do správy státní školy mateřské zřízené jinými činiteli, čímž naznačil, že takovým činitelům nepřisluší právní nárok tomu odpovída-

jícího obsahu. Stížnost připouští, že jde o mateřskou školu, kterou st-lka zřídila dne 1. října 1921, a proti uvedenému právnímu názoru nař. rozhodnutí tvrdí takový nárok, v daném případě nárok stěžující si místní obce na převzetí české školy mateřské v T., a proti stanovisku nař. rozhodnutí, že není předpisů takovýto nárok zakládajících, namítá, že ony předpisy spatřovati sluší v zák. z 9. dubna 1920 č. 292 Sb., speciálně v ustanoveních jeho § 2, prvního odst., bodu 3, i druhého odst., pak § 35, posl. odst. a § 38, což blíže dovozuje, poukazujíc na účel zákona 292/1920 »upraviti správu školství« (srovnej nadpis zákona), ze kteréhožto úmyslu plyne, že za menšinové školy po rozumu prvního odstavce § 2 a dalších stížností citovaných §§ tohoto zákona dlužno pokládati i mateřské školy, zřízené pro národnostní menšiny p o počátku účinnosti zákona z 3. dubna 1919 č. 189 Sb.

Avšak nss v tom názoru stížnosti přisvědčiti nemůže.

Zákon »o školách národních a soukromých ústavech vyučovacích a vychovávacích« z 3. dubna 1919 č. 189 Sb. nabyt účinnosti v Čechách, na Moravě a ve Slezsku dne 15. dubna 1919 (v den svého vyhlášení — § 15) a doplňující, resp. pozměňující jej zákon z 9. dubna 1920 č. 295 Sb. (čl. II.) dnem 5. května 1920. Jde tedy v daném případě o mateřskou školu, která byla zřízena nesporně p o účinnosti obou těchto zákonů. Když pak posl. odstavec § 35 zák. č. 292/1920 praví, že školy menšinové, při čemž se odvolává na § 2, vydrží se nákladem státu (toto ustanovení podle prvního odstavce § 38 vešlo v platnost dnem 1. ledna 1921), a druhý odstavec § 2 za menšin. školy po rozumu § 2 (prvního odstavce) prohlašuje výslovně toliko mateřské školy, zřízené pro národnostní menšiny p ř e d účinností zákona 189/1919, je zřejmo, že o d t é t o j a s n é d i s p o s i c e o m e z u j í c í nelze se uchylovati ve smyslu stížnosti, a zejména nikoli snad již proto, že zákonem 292/1920 »se upravuje správa školství«, neboť uvedená dispozice s tímto nadpisem zákona nestojí v pražádném rozporu.

Ježto podle uvedeného nelze za menšinové školy po rozumu § 2 zák. 292/1920 pokládati též mateřské školy zřízené p o počátku účinnosti zák. 189/1920, nevztahují se předpisy, z nichž stížnost dovozuje nárok st-lčin na převzetí městské školy mateřské v T. do správy státu, na tuto mateřskou školu a jest stížnost po té stránce bezdůvodnou. Jelikož pak takto nedotčeným zůstává právní názor nař. rozhodnutí, že st-lce nepřisluší právní nárok, v němž cítí se dotčenou, slušelo stížnost zamítnouti, aniž bylo třeba uvažovati o jejích dalších námitkách, směřujících proti bodům důvodů, o něž úřad j e š t ě n a d t o opírá své rozhodnutí.

Č. 6014.

Školství: * Ministerstvo školství a národní osvěty není oprávněno zrušiti z úřední moci pravoplatně provedenou volbu člena místní školní rady.

(Nález ze dne 30. října 1926 č. 3947).

V ě c: Rudolf H. ve V. proti ministerstvu školství a národní osvěty stran volby do místní školní rady.